

PATENTBESVÄRSRÄTTENS DOM

meddelad i Stockholm den 4 mars 2015

PARTER

Klagande

Andritz Inc

Ombud: Mikael Henriksson

Awapatent AB, Box 45086, 104 30 Stockholm

Motpart

Valmet AB, 556017-3386 (tidigare: Metso Paper Sweden AB)

851 94 Sundsvall

Ombud: Hans Furhem

Valmet AB, Box 1033, 651 15 Karlstad

SAKEN

Upphävande av patent på förfarande för att energieffektivt producera cellulosamassa i ett kontinuerligt kokeri

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och registreringsverkets (PRV) beslut den 28 juni 2012

angående patent nr 0602349-3, se bilaga 1

DOMSLUT

Patentbesvärsrätten avslår överklagandet.

EE

Postadress	Besöksadress	Telefon	Fax	Org.nr
Box 24160	Karlavägen 108	08-450 39 00	08-783 76 37	202100-3971
104 51 Stockholm				

REDOGÖRELSE FÖR SAKEN OCH FRAMSTÄLLDA YRKANDEN

Kvaerner Pulping AB, senare Metso Fiber Karlstad AB, senare fusionerad med Metso Paper Sweden AB, numera Valmet AB (Valmet) ansökte den 7 november 2006 och beviljades den 6 maj 2008 patent på "Förfarande för att energieffektivt producera cellulosamassa i ett kontinuerligt kokeri".

Efter invändning av Andritz Inc. (Andritz) bedömde PRV att uppfinningen enligt de gällande patentkraven har nyhet och uppfinningshöjd och avslog invändningen.

Muntlig förhandling har hållits i Patentbesvärsrätten.

Uppfinningen

Av patentets beskrivning framgår bland annat följande om uppfinningens bakgrund och ändamål.

Uppfinningen avser ett förfarande för att energieffektivt producera cellulosamassa i ett kontinuerligt system.

Teknikens ståndpunkt framgår bland annat av US 7112256 B2 (I målet refererad till som D1). Där visas ett förfarande för att öka värmeeffektiviteten i ett kontinuerligt koksystem innefattande ett impregneringskärlet och en kokare. Till impregneringskärlet matas flis som impregneras vid en förbestämd impregneringstemperatur för att sedan matas ut från kärlets botten vidare upp till toppen av kokaren för att kokas. Efter avslutat kok matas den upplösta cellulosamassan ut från ett utlopp i kokarens botten. Från kokaren dras minst ett svartlutsavdrag, vilket tillsätts i nedre delen av impregneringskärlet, för att därmed öka temperaturen på flisen innan den matas vidare upp till toppen av kokarkärlet. På så sätt minskar behovet av att tillsätta varm ånga uppe i toppen av kokaren.

Av [D1] framgår vidare att från kokarens toppseparator dras en del av svartluten av för att tillsättas i impregneringskärlet och där användas

som impregneringsvätska. Med detta förfarande erhålls en "kall" svartlutsimpregnering, där svartluten innan den förts till impregneringskärlet till stora delar har svalnat genom konvektion i ledningarna och genom sammanblandningen med den svalare impregneringsvätskan och flisen. Samtidigt har behovet av ångtillsättning i toppen av kokaren minskat väsentligt. I fig. 2 i [D1] visas en alternativ utföringsform där en kylare (21), används för att ytterligare sänka temperaturen på det avdrag som gjorts från toppseparatorn.

Ett av uppfinningens ändamål är att producera en ren ånga för basning av flis.

Förfarandet enligt uppfinningen innefattar ett impregneringskärl där flis impregneras för att sedan matas i en överföringsvätska till ett efterföljande kokkärl. Från kokaren görs ett svartlutsavdrag som leds till botten av impregneringskärlet för att där värma flisen innan den matas vidare till kokaren. Från kokarens topp görs ett avdrag av överföringsvätskan, vilket leds till en position i impregneringskärlet för att där verka som impregneringsvätska. Åtminstone en del av denna avdragna överföringsvätska passerar en indirekt värmeväxlare i vilken den värmeväxlar med en första vätska för produktion av ånga av den första vätskan. Den producerade ångan leds sedan till en basningsposition uppströms impregneringen för att i basningspositionen förvärma flisen.

Med uppfinningen erhålls fördelarna att impregneringsvätskan som avdrages från kokaren och leds till impregneringskärlet kyls i samband med produktionen av ångan, vilket är gynnsamt för impregneringen, att omvandlingen av en ren vätska till ren ånga sker på ett mycket energieffektivt sätt och att den värmeenergi som lämnar impregneringsvätskan tas upp av vätskan som omvandlas till ånga samtidigt som impregneringsvätskan kyls.

Detta gör att såväl en kall impregnering som förvärmning av flisen med ånga innan impregnering erhålls på ett mycket energieffektivt sätt.

Känd teknik

Andritz anförde i PRV som känd teknik följande dokument.

D1 US 7112256 B2

D2 US 5089086 A

D3 US 6306252 B1

D4 US 6176971 B1

D5 US 5679217 A

D6 US 5958181 A

I Patentbesvärsträtten har Andritz även anfört följande dokument.

D7 Sixta, Handbook of Pulp, Volume 1, Wiley-VCH, feb 2006, s. 377-382

D8 Uppgift om publicering av D7, hämtad 2014-10-24 från
www.wiley-vch.de

D9 Gullichsen, Papermaking Science and Technology , Book 6A
Chemical Pulping, Finnish Paper Engineers' Association and TAPPI,
2000, sid. A519-A520

D10 USPTO Certificate of Correction avseende US 7112256 B2 (D1)

D11 US 20040060672 A1

Yrkanden

Andritz har i Patentbesvärsträtten vidhållit sitt yrkande att patentet ska upphävas i sin helhet.

Valmet har bestritt ändring.

Uppfinningen definieras i det självständiga patentkravet 1 på följande sätt.

Förfarande för att energieffektivt producera cellulosamassa i ett kontinuerligt koksystem, där förfarandet innefattar följande steg:

a) cellulosafelis (CH) matas kontinuerligt till ett inlopp i ett impregneringskäril (10) för att i impregneringskärilet impregneras i en impregneringsvätska vid en förbestämmd impregneringstemperatur (T_{imp});

b) efter avslutad impregnering matas den impregnerade flisen i en överföringsvätska till ett inlopp i toppen på ett kokkäril (20), för att i kokkärilet kokas vid en

- förbestämd koktemperatur (T_{kok}), varefter upplöst massa matas ut ur kokkärlet genom ett utlopp anordnat botten av kokkärlet;
- c) i kokkärlet görs åtminstone ett svartlutsavdrag vid väsentligen koktemperatur (T_{kok}) och leds till botten av impregneringskärlet för att där blandas med flisblandningen av impregnerad flis och impregneringsvätska, där syftet med svartlutsavdraget är att höja temperaturen på flisblandningen i botten av impregneringskärlet, temperaturen hos svartluten är minst 135°C i samband med avdraget från kokaren;
- d) från kokarens topp avdrages del av överföringsvätskan och leds till en position, där den ges tid att verka som impregneringsvätska under minst 25 % av den totala impregneringstiden för cellulosafflisen i impregneringskärlet, **kännetecknat av**
- e) att åtminstone en del av den från kokarens topp avdragna överföringsvätskan passerar en första indirekt värmeväxlare (30), där den från kokarens topp avdragna överföringsvätskan vid en temperatur på minst 125°C , indirekt värmeväxlar med en första vätska för produktion av ånga av den första vätskan samt kylning av överföringsvätskan;
- f) att den producerade ångan leds till en basningsposition, uppströms impregneringen, för att i basningspositionen värma flisen, samt
- g) att den kylda överföringsvätskan användes som impregneringsvätska i steg d.

Grunder

Andritz har till grund för sin talan anfört att uppfinningen saknar uppfinningshöjd.

Metso har vidhållit att uppfinningen enligt gällande patentkrav har uppfinningshöjd.

Utveckling av talan

Andritz har i sammanfattning utvecklat sin talan enligt följande.

Uppfinningshöjd

Redan vid tidpunkten när D1 ingavs var det känt att impregnera flis med koklut som avdragits från ett antal positioner i kokkärlet. Det var också

känt att använda varm koklut som överföringsvätska och att från överföringsvätskan tillvarata överskottsvärme i form av avspänningsånga och använda denna för basning av flis. Det var vidare känt att avdragen koklut kunde tillvaratas både som överföringsvätska och som impregneringsvätska. Dessa kända tekniker redovisas i D1, spalt 1-3 med rubrik "Teknikens ståndpunkt". Kunskaperna kombinerades sedan i det förfarande som beskrivs i D1.

Den teknik som kommer uppfinningen enligt patentet närmast representeras av D1, som har samma syfte som uppfinningen, nämligen att effektivisera användning av energi och kemikalier.

Patentet avser ett förfarande för att energieffektivt producera cellulosa-massa i ett kontinuerligt system, i vilket på konventionellt sätt avdragen koklut leds från kokkärlet till botten av impregneringskärlet för att där blandas med och värma flisblandningen, på samma sätt som i D1. En del av impregneringsvätskan leds från kokarens topp till en position där den ges tid att verka som impregneringsvätska.

Det som kännetecknar patentets förfarande anges vara att den avdragna överföringsvätskan värmeväxlas indirekt för produktion av basningsånga samt kylning av överföringsvätskan.

I D1 anges att kylning av den avdragna överföringsvätskan sker i fig. 2. Det framgår tydligt för en fackman att den värmeväxlare 21 i fig. 2 som åstadkommer denna kylning är en indirekt värmeväxlare eftersom värmeväxlaren har ritats ut med ett inlopp och ett utlopp för ett separat kylningsmedium. Fackmannen skulle utläsa att värmeväxlaren är en indirekt värmeväxlare och att D1 därigenom beskriver att den från kokarens topp avdragna överföringsvätskan indirekt värmeväxlas i den indirekta värmeväxlaren 21 med en vätska.

En jämförelse mellan de förfarandesteg a) - g) som anges i patentets krav 1 och innehållet D1 ger följande skillnader.

Steg e) skiljer sig delvis, nämligen genom att den indirekta värmeväxlaren används för produktion av ånga av den första vätskan.

Steg f) skiljer sig genom att den producerade ångan leds till en basningsposition, uppströms impregneringen, för att i basningspositionen värma flisen.

Den tekniska effekten av dessa skillnader anges i patentet vara framställning av ren ånga på ett energieffektivt sätt och att denna ånga används för basning av flis. Patentkrav 1 innehåller inte någon kombination av särdrag som löser problemet med erhållande av ren ånga, eftersom "den första vätskan" kan vara vilken vätska som helst.

Den tekniska effekten reduceras därmed till framställning av ånga på ett energieffektivt sätt, samt användning av denna för basning av flis.

Det objektiva problem som fackmannen står inför blir att anpassa förfarandet i D1 så att ånga framställs på ett energieffektivt sätt och användes för basning av flis.

I den typ av system som beskrivs i D1 tillvaratas avdragen koklut och dess värme på två sätt, först genom användning som överföringsvätska och därefter genom användning som impregneringsvätska.

Fackmannen inser att i systemet enligt D1 innehåller toppavdraget, i patentet benämnt "överföringsvätskan", svartlut och därmed icke-kondenserbara gaser. Detta följer av att den koklut som dras av från mitten på kokaren innehåller svartlut och icke-kondenserbara gaser, vilka medföljer överföringsvätskan till toppen av kokaren och därefter toppavdraget.

Vidare framgår av D1 (rubrik "Teknikens ståndpunkt") att det var välkänt att överskottsvärme i avdragen koklut kunde användas vid basning av flis.

Beträffande överföringsvätskans temperatur anges i D1 (krav 1) att denna temperatur är 5°C lägre än den avdragna svartlutens temperatur. Det framgår vidare att den avdragna svartlutens temperatur är 140 °C. D1 visar alltså att överföringsvätskans temperatur är 135 °C. Med en

temperatur på överföringsvätskan i ledningen (hänvisningsbeteckning 10) och värmväxlaren (hänvisningsbeteckning 21) högre än 125 °C, står det klart att ånga kan bildas vid kylningen av överföringsvätskan i värmväxlaren (21). Överföringsvätskans temperatur är således fullt tillräcklig för att en fackman skulle överväga att bilda ånga vid position (21).

Beträffande särdrag f) framhålls att en fackman otvetydigt kan härleda en implicit uppgift om att flisen basas före impregneringen ur D1.

Fackmannen skulle tolka D1 utifrån sin bakgrundskunskap, vilken exempelvis illustreras av D7, D9 eller beskrivning av känd teknik i såväl D1 och D2 eller i patentet.

Sammanfattningsvis följer av ovanstående att fackmannen för lösning av det objektiva problemet skulle implementera kända lösningar som hänför sig till koklutsavdrag på "överföringsvätskan" i patentet, såsom framgår av D1 spalter 1-3, eftersom detta är ett avdrag från kokarens topp som innehåller svartlut. Fackmannen skulle därför med sin allmänna bakgrundskunskap anpassa den indirekta värmväxlaren 21 i D1, fig. 2 så att ånga erhålls från kylningsmediet och använda denna för basning av flis.

Uppfinningen saknar således uppfinningshöjd.

Alternativt skulle fackmannen utgående från D1 och ställd inför det ovan angivna objektiva problemet finna ledning i D3.

D3 behandlar energieffektivt erhållande av ren ånga för basning av flis. D3 anvisar fackmannen att återvinna värmeenergi från en het vätska som avdras från kokaren och med användning av indirekta värmväxlare producera ren ånga. Den rena ångan används specifikt för basning av träflis. D3 anvisar att kokaravdrag som ska användas för ångproduktion ska ha en temperatur av 120-165°C vid den indirekta värmväxlaren, dvs. ett temperaturintervall som överlappar temperaturen hos den koklut som avdras från kokarens topp såväl i D1 som i patentet.

Såsom framgår ovan är fackmannen medveten om att toppavdraget i D1, "överföringsvätskan", innehåller svartlut. Således är de kokaravdrag från vilka ren ånga genereras i D3 av samma typ, d.v.s. kokaravdrag innehållande svartlut, och av samma temperatur som de kokaravdrag benämnda "överföringsvätska" som såväl D1 som patentet avser.

Fackmannen får vidare en tydlig anvisning om att det är mer energimässigt fördelaktigt att överföra värme från en het vätska, dvs. inte endast en förbrukad svartlut, till en kallare vätska och från denna skapa ren ånga, än att överföra värmen genom avspänning av den heta vätskan till en oren ånga.

Fackmannen skulle utifrån D3 särskilt notera att D1 redan visar en indirekt värmeväxlare 21, i vilken den värme som överförs från den svartluthaltiga "överföringsvätskan" till "den första vätskan" (kylningsmediet) inte tillvaratas. Fackmannen skulle därför lösa det objektiva problemet genom att anpassa den befintliga indirekta värmeväxlaren 21 i D1 med ledning av innehållet i D3 och modifiera förfarandet så att ånga erhålls från kylningsvätskan och föra denna (rena) ånga till basningen, såsom anvisas i D3, se spalt 1, rad 61-65 och spalt 2, rad 11-17.

Ett uppfinningshöjdsresonemang baserat på D1 som närmaste teknikens ståndpunkt kan också föras enligt följande.

Fackmannen kan alternativt anses vara ställd inför det objektiva problemet att tillvarata den värme som kyls bort från impregneringsvätskan i den i D1 visade indirekta värmeväxlaren.

Fackmannen skulle intressera sig för tekniken i D3 med titel "Värmeåtervinning ur kokavlut från en kokare", då den är inriktad på energieffektivisering. D3 fokuserar visserligen på svartlut men problemet handlar inte om källan för spillvärme utan om hur man utnyttjar värmd kylvätska.

Det tekniska budskap som fackmannen erhåller från D3 är att värmeenergin i en avdragen het vätska bäst tillvaratas genom indirekt värmeväxling mellan vätskor istället för genom avspänning av den heta vätskan eftersom man därigenom på ett energieffektivt sätt erhåller ren ånga. Fackmannen får i D3 en tydlig anvisning om att det är energimässigt fördelaktigt att överföra värme från en het vätska, d.v.s. inte endast en förbrukad svartlut, till en kallare vätska och från denna skapa ren ånga. Den rena ångan föreslås användas vid basning av flis.

Således finner fackmannen som utgår från tekniken i D1 anvisningar i D3 om hur värmen ska tillvaratas. Fackmannen skulle därför lösa även detta objektiva problem genom att anpassa värmeväxlaren 21 i D1 med ledning av innehållet i D3 och modifiera förfarandet så att ånga erhålls från kylningsvätskan och föra denna ånga till basningen.

Vart och ett av dessa resonemang leder till att den i patentkrav 1 definierade uppfinningen saknar uppfinningshöjd.

Valmet har i sammanfattning utvecklat sin talan enligt följande.

Uppfinningshöjd

D1 är den teknik som kommer uppfinningen närmast och uppfinningen är en vidareutveckling av den teknik som beskrivs där.

Förfarandet enligt patentkrav 1 omfattar särdragen a)- g). Särdragen a) – d) och g) återfinns i D1 men uppfinningen skiljer sig från D1 genom särdragen e) och f), dvs. genom att en del av den från kokarens topp avdragna överföringsvätskan passerar en första indirekt värmeväxlare och värmeväxlar med en första vätska för produktion av ånga av den första vätskan och att den producerade ångan leds till en basningsposition för att i basningspositionen värma flisen.

I fig.1 delas returvätskan (i ledning 10) från kokarens toppseparator upp i två flöden och matas till impregneringskärlet. I fig. 2 i D1 visas en eventuell indirekt kylare 21. Kylningen av den returvätska som kan ske i

kylare 21 görs dock i syfte att få en successiv uppvärmning av flisen under impregneringen och det finns inga antydningar om att denna kylare kan generera ånga. D1 anger heller inte någonting om att delflödet genom den i fig. 2 visade kylaren av hela returflödet 10 har tillräcklig volym och temperatur för att överväga att sätta in en ånggenerator.

D3 visar hur man från den heta kokvätskan direkt från kokaren kan generera ren ånga för basning av flis i flera steg. I D3 nämns att ånga som erhållits genom tryckavlastning av het kokvätska konventionellt använts för basning av flis.

I denna typ av anläggningar ligger de största energibesparingarna i att spara på mellan- eller högtrycksånga och istället använda lågtrycksånga. Basning av flis sker ofta i atmosfäriska flisfickor och för detta ändamål är det tillräckligt att använda lågtrycksånga. Att använda högvärdig energi från heta kokvätskor som håller full koktemperatur för generering av lågvärdig basningsånga, som exempelvis visas i D3, är inte en energibesparing.

D3 ger inte heller några incitament till att istället för att använda ett hett kokaravdrag som dragits direkt från kokaren till en ångomformare, överväga att använda returflödet från toppseparatorn i en ångomformare. Inte heller anges nästa modifikationsmoment implicit, att sedan använda detta kylda returflöde från toppseparatorn som impregneringsvätska. D3 anger ingenting om vikten av kallimpregnering eller hur man skulle kunna implementera detta utan kylförluster.

Det är inte närliggande för fackmannen att ersätta den kylare som finns i D1 med en ånggenerator och sedan använda ångan för basning av flis. Fackmannen skulle inte komma fram till denna lösning vare sig genom att använda sitt allmänna kunnande eller ta hjälp av de i D3 föreslagna lösningarna.

Det som anges i patentkrav 1 har uppfinningshöjd.

DOMSKÄL

Uppfinningshöjd

D1

Patentbesvärslätten anser liksom parterna att av de i målen anförda dokumenten får D1 anses representera den teknik som kommer uppfinningen enligt patentet närmast.

D1 beskriver ett förfarande för att energieffektivt producera cellulosa-massa i ett kontinuerligt koksystem. Flis impregneras i ett impregneringskäril och matas sedan i en överföringsvätska till toppen av ett kokkäril. I kokkärilet görs ett svartlutsavdrag som leds till en nedre zon av impregneringskärilet för att där blandas med impregnerad flis och impregneringsvätska med syftet att höja temperaturen på flisblandningen och för att transportera flisen till kokarens topp. Från kokarens toppen avskiljs en del av överföringsvätskan och leds till en zon i impregneringskärilet där den ges tid att verka under minst 40 procent av flisens totala uppehållstid i impregneringskärilet. En viss kylning av den från kokarens topp avdragna överföringsvätskan kan ske innan den tillsätts nämnda zon, se fig. 2 och spalt 6 rad. 35-40.

Parterna är överens om att i den typ av system för framställning av cellulosa-massa som avses i D1 ingår basning innan flisen impregneras. Patentbesvärslätten delar parternas uppfattning, varför en basningsposition uppströms impregneringen, i enlighet med delar av särdrag f), får anses föreligga. Basning innebär i detta sammanhang att flisen behandlas med ånga för att bereda den inför impregnering och kokning.

Förfarandet enligt patentkrav 1 skiljer sig från förfarandet i D1 åtminstone genom att den från kokarens topp avdragna överföringsvätskan indirekt värmeväxlas med en vätska för produktion av ånga och genom att den på så sätt producerade ångan leds till en basningsposition uppströms impregneringen för att värma flisen.

Den effekt som uppnås med denna skillnad i förhållande till de effekter som uppnås i D1 är en energieffektiv framställning av ånga för basning av flis.

Mot bakgrund av tekniken i D1 ställs alltså fackmannen inför problemet att åstadkomma ett förfarande, i vilket ånga för basning flis framställs på ett energieffektivt sätt.

Andritz har framhållit att uppfinningen endast är ett naturligt steg som fackmannen vid en vidareutveckling av tekniken i D1 med tillämpning av den bakgrundskunskap som framgår av spalt 1-3 i D1 skulle inse.

Andritz har emellertid inte mer ingående utvecklat sitt resonemang. I det avsnitt av D1 som åberopas beskrivs känd bakgrundsteknik genom redovisning av ett antal patentskrifter. Vad som framgår av dessa löser emellertid antingen andra problem på andra vis eller presenterar andra lösningar på liknande problem. Den härigenom anförda kända tekniken anvisar således inte fackmannen alternativet att framställa ånga för basning av flis genom värmeväxling av den från kokarens topp avdragna överföringsvätskan med en vätska. Det som kan utläsas av spalt 1-3 i D1 leder därför inte fackmannen till att utforma ett förfarande i enlighet med patentets krav 1.

D1 i kombination med D3

I D3 finner fackmannen en lösning på problemet att framställa ånga för basning av flis. Där beskrivs hur ren ånga framställs genom indirekt värmeväxling mellan het avdragen svartlut och vatten. Den avdragna svartluten dras av från kokaren på konventionellt sätt. Överföring av flis till kokaren och avdrag av överföringsvätska, vilken återförs till matningssystemet, ingår i systemet. Dock används inte någon del av överföringsvätskan som impregneringsvätska.

Den vätska som i patentets krav 1 benämns överföringsvätska får anses avse en delmängd av den vätska som har till uppgift att transportera flis från impregneringskärlets utlopp till kokarens topp. Patentbesvärslagen delar därför PRV:s uppfattning att det av patentkravets formulering ”från kokarens topp avdrages del av överföringsvätskan” och patentets

beskrivning framgår att det avdrag som avses i patentets krav 1 inte är ett kokaravdrag av det slag som används i D3.

Fackmannen som utgående från tekniken i D1 är ställd inför det aktuella problemet skulle genom D3 närmast ledas till att arrangera en värmeväxling mellan avdragen svartlut från kokaren och vatten för att framställa ånga. D3 ger alltså inte fackmannen någon vägledning till att framställa ånga genom indirekt värmeväxling av den från kokarens topp avdragna överföringsvätskan med en annan vätska för produktion av ånga för basning av flis samtidigt som överföringsvätskan avkyls innan den förs till impregneringskärlet. Följaktligen ger inte den genom dokument D3 kända tekniken fackmannen någon ledning till att modifiera förfarandet enligt D1 till att överensstämma med det i patentkravet 1 angivna förfarandet.

Alternativt objektivet problem

Andritz har även fört ett resonemang som utgår från ett alternativt objektivet problem, nämligen att fackmannen ska anses vara ställd inför problemet att tillvarata det värme som kyls bort från luten i den i D1 visade indirekta värmeväxlaren.

Från D1 erhåller fackmannen informationen att den kylning av returvätskan som kan ske i den kylare som visas i figur 2 referens 21, görs för att kunna tillsätta olika tempererad impregneringsvätska till olika positioner i impregneringskärlet för att på så sätt åstadkomma en successiv uppvärmning av flisen under impregneringen. I D1 indikeras emellertid inte att kylarens ändamål skulle vara att utvinna värme ur returvätskan. Dock inser naturligtvis fackmannen att när en kylare används kommer värmeväxling att äga rum och ett annat medium kommer att uppta det bortkylda värmnet.

Kylaren är inte beskriven i D1 utan bara omnämnd och schematiskt utritad i fig 2. Någon information relaterad till kylarens utformning, returvätskans volym eller värmeinnehåll eller närmare omständigheter som skulle ge fackmannen ett underlag för att motivera denne att sätta in en värmeväxlare som genererar ånga finns därför inte i D1.

I D3 beskrivs ett förfarande där värmeväxling mellan två medier, dvs. från kokaren avdragen svartlut och vatten, används för att generera ånga som sedan kan användas för olika ändamål, t.ex. nämns flisbasning. Framställning av ånga för flisbasning är således känd i det sammanhang som ges av D3. Om fackmannen skulle konsultera tekniken enligt D3 finner han däremot ingen information som skulle föranleda honom att ändra förfarandet enligt D1 till att framställa ånga för flisbasning genom att arrangera ångframställning till just den position och i värmeväxling mellan just de medier som anges i patentets metodsteg, dvs. överföringsvätskan och en annan vätska.

Patentbesvärsträtten kan inte finna att något som framgår av den i D1-D9 anförda tekniken skulle leda fackmannen till uppfinningen. Inte heller har annan i målet åberopad allmänt känd teknik visats innehålla sådana anvisningar. Förfarandet enligt patentkrav 1 får följaktligen anses skilja sig väsentligt från känd teknik.

Överklagandet ska därför avslås.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se bilaga 2 (Formulär A)

I avgörandet har deltagit patenträttsråden Peter Strömberg, ordförande, Helene Eliasson referent, och Patrik Rydman. Enhälligt.